

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2012

855/2012

Statsrådets förordning

om övervakning av hanteringen och upplagringen av farliga kemikalier

Utfärdad i Helsingfors den 20 december 2012

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om industriell hantering, upplagring och förvaring av farliga kemikalier som avses i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), nedan *kemikaliesäkerhetslagen*.

2 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Denna förordning tillämpas inte på upplagring eller teknisk användning av naturgas och inte på rörsystem och anordningar som är avsedda för överföring, distribution eller användning av naturgas.

Denna förordning tillämpas dock på användning av naturgas som råvara i kemiska processer samt som stöd- och tilläggsbränsle tillsammans med andra motsvarande kolväten i gasform samt på upplagring i anslutning till dem. Denna förordning tillämpas också på tillverkning av biogas och på teknisk använd-

ning och upplagring som har direkt samband med den.

Denna förordning tillämpas inte på tillverkning, användning, överlåtelse, upplagring, hantering i hamn, import och förstöring av samt handel med explosiva varor som avses i förordningen om explosiva varor (473/1993). På tillfällig upplagring av råmaterial för emulsionssprängämnen på byggsplatsen tillämpas dock endast de förfaranden för övervakning vid tillfällig upplagring som anges i förordningen om explosiva varor.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *distributionsstation* en plats där brännbar vätska distribueras huvudsakligen till bränsletanken i ett motorfordon eller en motorbåt,

2) *besiktningsorgan* ett av Säkerhets- och kemikalieverket godkänt besiktningsorgan,

3) *flytgasanläggning* en produktionsanläggning där man inte hanterar eller upplagrar andra farliga kemikalier än flytgas, eller där mängden andra kemikalier är så liten att det för hanteringen och upplagringen av den inte behöver göras anmälan enligt 24 § i kemikaliesäkerhetslagen.

2 kap.

Omfattande och liten industriell hantering och upplagring av kemikalier samt de skyldigheter som gäller för verksamheten

4 §

Omfattande industriell hantering och upplagring

Industriell hantering och upplagring av kemikalier är omfattande, om

1) det i produktionsanläggningen av en och samma farliga kemikalie finns minst den minimimängd som anges i kolumn 2 i tabellen i del 1 i bilaga I eller av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier finns minst en sådan minimimängd som anges i kolumn 2 i tabellen i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen enligt 2 mom. för de hälsofarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1,

3) summan av relationstalen för de miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1, eller

4) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1.

Summan av relationstalen s bestäms enligt följande:

$$s = q_1/Q_1 + q_2/Q_2 \dots q_n/Q_n, \text{ där}$$

q avser den mängd av en farlig kemikalie som finns i anläggningen och som avses i 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten och Q avser motsvarande minimimängd enligt kolumn 2 i tabellen i del 1 eller kolumn 2 i tabellen i del 2 i bilaga I.

5 §

Liten industriell hantering och upplagring

Annan industriell hantering och upplagring av kemikalier än sådan som avses i 4 § är liten.

Liten industriell hantering och upplagring ska anmälas, om

1) det i produktionsanläggningen av en och samma farliga kemikalie finns minst den minimimängd som anges i kolumn 1 i tabel-

len i del 1 i bilaga I eller av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier finns minst den minimimängd som anges i kolumn 1 i tabellen i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för de hälsofarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1,

3) summan av relationstalen för de miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1, eller

4) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 4 § 2 mom., så att Q avser den motsvarande minimimängden enligt kolumn 1 i tabellen i del 1 eller kolumn 1 i del 2 i bilaga I.

Upplagring av kemikalier som bedrivs vid en distributionsstation ska betraktas som liten.

Upplagring av kemikalier som bedrivs av en detaljhandelsbutik eller ett köpcentrum som består av flera detaljhandelsbutiker betraktas som liten.

6 §

Skyldigheten att upprätta en handling över säkerhetsprinciperna för verksamheten

Verksamhetsutövaren ska upprätta en handling där verksamhetsprinciperna för förebyggande av storolyckor presenteras (*handling över säkerhetsprinciperna*), om

1) det i produktionsanläggningen av en och samma farliga kemikalie finns minst den minimimängd som anges i kolumn 3 i tabellen i del 1 i bilaga I eller av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier finns minst den minimimängd som anges i kolumn 3 i tabellen i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för de hälsofarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1,

3) summan av relationstalen för de miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1, eller

4) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 4 § 2 mom., så att Q avser den motsvarande minimimängden enligt kolumn 3 i tabellen i del 1 eller kolumn 3 i tabellen i del 2 i bilaga I.

I de produktionsanläggningar som avses i 7 § ingår handlingen över säkerhetsprinciperna i säkerhetsrapporten.

7 §

Skyldigheten att utarbeta en säkerhetsrapport

Verksamhetsutövaren ska utarbeta en säkerhetsrapport, om

1) det i produktionsanläggningen av en och samma farliga kemikalie finns minst den minimimängd som anges i kolumn 4 i tabellen i del 1 i bilaga I eller av flera sinsemellan till samma klass hörande kemikalier finns minst den minimimängd som anges i kolumn 4 i tabellen i del 2 i bilaga I,

2) summan av relationstalen för de hälsofarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1,

3) summan av relationstalen för de miljöfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1, eller

4) summan av relationstalen för de brand- och explosionsfarliga kemikalierna i produktionsanläggningen är lika med eller större än 1.

Summan av relationstalen bestäms i enlighet med 4 § 2 mom., så att Q avser den motsvarande minimimängden enligt kolumn 4 i tabellen i del 1 eller kolumn 4 i tabellen i del 2 i bilaga I.

3 kap.

Omfattande industriell hantering och upplagring

Tillståndsförfarande

8 §

Ansökan om tillstånd till industriell hantering och upplagring

Tillstånd till omfattande industriell hantering och upplagring av kemikalier ska sökas skriftligen hos Säkerhets- och kemikaliever-

ket. Tillstånd ska sökas innan avgöranden om det detaljerade genomförandet fattas i god tid innan byggarbetena på produktionsanläggningen inleds.

Ansökan ska innehålla allmänna uppgifter om verksamhetsutövaren och den verksamhet som ska bedrivas samt redogörelser för identifieringen av faror och risker, produktionsanläggningens placering och principerna för genomförande av produktionsanläggningen, på det sätt som anges i punkterna 1—13 i bilaga II.

Säkerhets- och kemikalieverket kan dessutom i sitt tillståndsbeslut förutsätta att den utredning som avses i punkterna 14—19 i bilaga II sänds till verket innan tillståndet beviljas eller före ibruktagningens inspektion. I annat fall ska den visas upp i samband med ibruktagningens inspektion.

Ansökan jämte bilagor ska lämnas in i fem exemplar. Bestämmelser om behandlingen av tillståndsansökan i övrigt finns i förvaltningslagen (434/2003).

9 §

Utlåtanden som begärs vid behandlingen av tillståndsansökan

När Säkerhets- och kemikalieverket behandlar en tillståndsansökan som avses i 8 § ska verket begära utlåtanden av regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och räddningsmyndigheten och vid behov av andra.

10 §

Tillståndsbeslut

I tillståndsbeslutet ska anges

1) vilket slags industriell hantering och upplagring tillståndet gäller,

2) var produktionsanläggningen är belägen,

3) uppgifter om de farliga kemikalier som beslutet gäller,

4) de maximimängder kemikalier som får finnas i produktionsanordningen och lagret,

5) villkoren för tillståndet,

6) på vilket sätt bedömningen enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) har beaktats.

Till tillståndsbeslutet ska fogas behövliga utredningar.

11 §

Information om tillståndsbeslut

Säkerhets- och kemikalieverket ska informera regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, räddningsmyndigheten samt den kommunala miljövårdsmyndigheten, kemikalietillsynsmyndigheten och byggnadstillsynsmyndigheten om tillståndsbeslut.

12 §

Driftsövervakare

Ansvarig person enligt 29 § i kemikaliesäkerhetslagen i en produktionsanläggning som bedriver omfattande hantering och upplagring av farliga kemikalier är en driftsövervakare. En produktionsanläggning kan ha flera driftsövervakare.

Verksamhetsutövaren ska se till att den som är driftsövervakare har tillräckliga förutsättningar att sköta sin uppgift.

Verksamhetsutövaren ska ha en aktuell förteckning över driftsövervakarna.

Säkerhetsprinciper för förebyggande av olyckor

13 §

Handling över säkerhetsprinciperna

Handlingen över säkerhetsprinciperna ska utarbetas enligt de principer som anges i bilaga III med beaktande av den risk för storo-lyckor och andra olyckor som föreligger i produktionsanläggningen.

Handlingen eller ett sammandrag av den ska fogas till den ansökan om tillstånd som avses i 8 §. Vid en inspektion ska verksamhetsutövaren lägga fram handlingen och visa på vilket sätt det har sörjts för att de säkerhetsprinciper som anges i den iakttas.

Säkerhetsrapport

14 §

Säkerhetsrapport

Säkerhetsrapporten ska lämnas till Säkerhets- och kemikalieverket i tillräcklig god tid innan verksamheten inleds.

I säkerhetsrapporten ska verksamhetsutövaren

1) lämna behövliga uppgifter om den organisation och det säkerhetsledningssystem som behövs för att säkerhetsprinciperna ska kunna följas, i enlighet med bilaga III,

2) visa att riskerna för storo-lyckor i produktionsanläggningen har identifierats samt att behövliga åtgärder har vidtagits för att förebygga dessa och begränsa följderna av dem för människor, miljö och egendom,

3) visa att säkerhetskraven i kemikaliesäkerhetslagen och i de förordningar som utfärdats med stöd av den har beaktats,

4) visa att en intern räddningsplan har gjorts upp,

5) lämna tillräckliga uppgifter för uppgörande av en extern räddningsplan,

6) lämna tillräckliga uppgifter med avseende på placeringen av produktionsanläggningen och planeringen av hur den omgivande marken ska användas.

Säkerhetsrapporten ska omfatta de uppgifter som räknas upp i bilaga IV och en förteckning över de farliga kemikalier som finns i produktionsanläggningen.

Säkerhetsrapporten kan vid behov kompletteras i samband med behandlingen. Säkerhets- och kemikalieverket kan vid behov begära kompletterande uppgifter till säkerhetsrapporten.

Säkerhetsrapporten ska lämnas in till Säkerhets- och kemikalieverket i fyra exemplar.

15 §

Behandlingen av säkerhetsrapporten

Säkerhets- och kemikalieverket ska inom skäligen tid meddela verksamhetsutövaren sina slutsatser om säkerhetsrapporten. Slutsatserna kan presenteras i det tillståndsbeslut som avses i 10 §.

Innan de slutsatser som avses i 1 mom. meddelas ska Säkerhets- och kemikalieverket ge regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och räddningsmyndigheten tillfälle att framföra sina åsikter om säkerhetsrapporten.

Säkerhets- och kemikalieverket ska sända slutsatserna om säkerhetsrapporten för kännedom till regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och räddningsmyndigheten.

16 §

Revidering av säkerhetsrapporten

Verksamhetsutövaren ska se över och uppdatera säkerhetsrapporten om

- 1) det i verksamheten har skett en förändring som ökar risken för storolyckor,
- 2) en revidering är nödvändig för att beakta utvecklingen inom säkerhetsteknik, riskbedömning och tekniskt kunnande,
- 3) det vid utredningen av olycks- och farosituationer har kommit fram omständigheter som måste beaktas,
- 4) verksamhetsutövaren byts ut,
- 5) Säkerhets- och kemikalieverket begär det.

Säkerhetsrapporten ska dock ses över och uppdateras minst vart femte år. Den reviderade rapporten ska lämnas till Säkerhets- och kemikalieverket.

Vid behandlingen av den reviderade säkerhetsrapporten iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i 15 §.

Verksamhetsutövaren ska se till att räddningsmyndigheten har en uppdaterad säkerhetsrapport till sitt förfogande. Också säkerhetsrapporter som har uppdaterats av andra orsaker än dem som nämns i 1 mom. ska lämnas till räddningsmyndigheten, om det har skett ändringar i de uppgifter som är väsentliga för den externa räddningsplanen.

17 §

Undantag från innehållet i säkerhetsrapporten

Verksamhetsutövaren behöver inte i säkerhetsrapporten lägga fram alla de uppgifter

som anges i bilaga IV, om det i produktionsanläggningen finns kemikalier som inte kan medföra risk för storolycka.

Verksamhetsutövaren ska på ett tillfredsställande sätt visa för Säkerhets- och kemikalieverket att kemikalierna i fråga inte kan medföra risk för storolycka. Som grund för undantag kan något av följande godkännas:

1) *kemikaliens fysiska form*: sådana kemikalier i fast form från vilka i sedvanliga förhållanden och i osedvanliga förhållanden som skäligen kan förutses inte kan frigöras ett sådant ämne eller sådan energi som kan förorsaka risk för storolycka,

2) *kemikaliens förvaringssätt och mängd*: kemikalier som har förpackats eller som förvaras på sådant sätt och i sådana mängder att den största möjliga mängd som kan frigöras av dem inte i några som helst förhållanden kan förorsaka risk för storolycka,

3) *kemikaliens läge och mängd*: kemikalier som finns i sådana mängder på ett sådant avstånd från övriga farliga kemikalier antingen i anläggningen eller på någon annan plats, att de inte själva kan medföra risk för storolycka och inte heller tillsammans med övriga farliga kemikalier kan åstadkomma en storolycka,

4) *kemikaliens klassificering*: kemikalier som utgående från klassificeringen i del 2 i bilaga I har definierats som farliga kemikalier, men som inte kan medföra risk för storolycka, vilket gör att det inte är lämpligt att använda klassificeringen i detta sammanhang.

Framställning om undantag ska göras hos Säkerhets- och kemikalieverket i tillräckligt god tid innan tiden för inlämnandet av säkerhetsrapporten går ut. Till framställningen ska fogas de utredningar som anges i bilaga V.

Räddningsplaner

18 §

Intern räddningsplan

En intern räddningsplan, som verksamhetsutövaren har gjort upp för produktionsanläggningen, ska lämnas till Säkerhets- och kemikalieverket i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds.

Räddningsplanen ska göras upp med beaktande av följande mål:

1) olyckor begränsas och kontrolleras för att följderna av dem ska kunna minimeras samt för att skador på människor, miljö och egendom ska kunna begränsas,

2) behövliga åtgärder vidtas för att människorna och miljön ska kunna skyddas mot följderna av storolyckor,

3) förberedelser görs för att spåren efter en olycka ska kunna undanröjas och miljön rengöras.

I räddningsplanen ska ingå en bedömning av vilka effekter olyckorna har utanför produktionsanläggningen, och de uppgifter som avses i bilaga VI.

När räddningsplanen görs upp ska den personal som arbetar vid produktionsanläggningen höras, inklusive de långvariga underleverantörer som arbetar i området, och med beaktande av det lokala räddningsväsendets arrangemang.

Innan Säkerhets- och kemikalieverket meddelar sina slutsatser om räddningsplanen ska den begära utlåtande av räddningsmyndigheten. Slutsatserna kan presenteras i det tillståndsbeslut som avses i 10 §.

19 §

Översyn och uppdatering av den interna räddningsplanen

Verksamhetsutövaren ska se över räddningsplanen minst vart tredje år och alltid när det är nödvändigt justera och uppdatera den. Vid översynen ska hänsyn tas till ändringar i produktionsanläggningen och arrangemangen inom räddningsväsendet, den ökande tekniska sakkunskapen och den ökande kännedomen om åtgärder som ska vidtas för att förebygga storolyckor.

Den uppdaterade planen ska lämnas till räddningsmyndigheten.

20 §

Övningar enligt den interna räddningsplanen

Verksamhetsutövaren ska göra upp en plan för ordnandet av övningar som gäller den interna räddningsplanen.

Verksamhetsutövaren ska ordna övningar i samarbete med räddningsmyndigheten minst vart tredje år och dessutom andra övningar i tillräcklig utsträckning för att försäkra sig om att räddningsplanen fungerar.

21 §

Extern räddningsplan

Särskilda bestämmelser gäller för räddningsmyndighetens skyldighet att göra upp en extern räddningsplan.

Övriga förpliktelser

22 §

Verksamhetsutövarens informationskyldighet

Av den information som avses i 32 § i kemikaliesäkerhetslagen ska åtminstone de uppgifter som avses i bilaga VII framgå.

Informationen ska ses över vart tredje år och vid behov uppdateras. Informationen ska ges på nytt, om det har skett ändringar i produktionsanläggningen som i betydande grad inverkar på risken för en storolycka. I annat fall ska informationen upprepas åtminstone vart femte år.

23 §

Samarbete mellan verksamhetsutövarna för att förebygga olyckor

Om produktionsanläggningarna är belägna inom samma fabriksområde och bildar en funktionell helhet eller är belägna så nära varandra att en olycka i produktionsanläggningen kan föranleda skada inom en annan produktionsanläggnings område, ska verksamhetsutövarna samarbeta för att förebygga olyckor och förhindra att olyckor sprider sig.

De produktionsanläggningar som avses i 1 mom. ska

1) ge de andra produktionsanläggningarna på området uppgifter om de risker för eventuella storolyckor och andra olyckor som föreligger i produktionsanläggningen,

2) i sina säkerhetsprinciper, sitt säkerhetsledningssystem, sin säkerhetsrapport, sin interna räddningsplan och sina övriga utredningar beakta de risker för storolyckor och andra olyckor som de övriga produktionsanläggningarna medför,

3) samarbeta när det gäller informationen till allmänheten och lämnande av uppgifter till räddningsmyndigheten för den externa räddningsplanen,

4) utarbeta gemensamma principer för organiseringen av sådana funktioner som påverkar alla de verksamhetsutövare på området som avses i 1 mom., såsom passagekontroll, trafiken på området, kommunikationen mellan verksamhetsutövarna samt gemensamma räddningsövningar och samordning av räddningsövningarna.

24 §

Område som kan komma att drabbas av en storolycka

Säkerhets- och kemikalieverket ska, utgående från de uppgifter som verket har fått i tillståndsansökan och säkerhetsrapporten, ange de områden där sannolikheten för en storolycka kan öka till följd av produktionsanläggningens läge och närheten till andra produktionsanläggningar.

De produktionsanläggningar som har angetts enligt 1 mom. ska i sin verksamhet beakta de krav på samarbete som ställs i 23 §.

25 §

Ansökan om fastställande av ett område som upplagsområde

I en ansökan om att ett område ska fastställas som upplagsområde i enlighet med 33 § i kemikaliesäkerhetslagen ska redogöras för

1) planläggningen av och trafikarrangemangen på upplagsområdet och i dess närmaste omgivning,

2) ägarförhållandena i fråga om de aggregat och utrustningar som finns på upplagsområdet och är avsedda för sambruk,

3) vilka kemikalier som enligt planerna

ska upplagras på upplagsområdet och deras maximimängder klassvis,

4) hur väl marken i området lämpar sig som upplagsområde,

5) genomförandet av och konstruktionen hos de påfyllnings- och tömningsanordningar, transportrörssystem och andra anordningar och utrustningar som är i sambruk samt hur driften, underhållet och servicen av dem har ordnats,

6) hur brandbekämpningen och annan skadebekämpning samt räddningsverksamheten på upplagsområdet har organiserats.

26 §

Behandlingen av ansökan

I samband med att ett område fastställs att vara upplagsområde ska det klarläggas hur områdets placering, trafikarrangemang, mark, de transportrörssystem samt påfyllnings- och tömningsanordningar som är i sambruk och deras driftsarrangemang liksom även service- och underhållsätgärderna i fråga om dem lämpar sig för verksamheten på upplagsområdet samt om passagekontrollen, brandbekämpningen och beredskapen inför olyckor är tillräcklig med beaktande av den verksamhet som har planerats på området och dess omfattning.

Innan ett område fastställs som upplagsområde ska Säkerhets- och kemikalieverket begära utlåtande av regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och räddningsmyndigheten.

27 §

Industriolyckor med gränsöverskridande verkningar

Säkerhets- och kemikalieverket kan kräva ytterligare utredningar enligt konventionen om gränsöverskridande effekter av industriolyckor (FördrS 26/2000) beträffande produktionsanläggningar som hör till tillämpningsområdet för konventionen, om eventuella storolyckor i anläggningarna kan ha gränsöverskridande verkningar.

Säkerhets- och kemikalieverket ska se till

att de förfaranden för hörande av grannlän-
derna som anges i konventionen utförs, om
en produktionsanläggning på finskt territo-
rium hör till tillämpningsområdet för konven-
tionen och en eventuell storolycka i anlägg-
ningen kan ha gränsöverskridande verk-
ningar.

På motsvarande sätt ska Säkerhets- och
kemikalieverket se till att förfaranden för hör-
ande enligt konventionen verkställs i Fin-
land, om en produktionsanläggning som finns
på en annan konventionsstats territorium hör
till tillämpningsområdet för konventionen
och en eventuell storolycka i anläggningen
kan ha effekter som sträcker sig till Finland.

Inspektioner

28 §

Ibruktagningsinspektion

Efter att ett tillstånd som avses i 8 § har
beviljats ska Säkerhets- och kemikalieverket
inspektera produktionsanläggningen eller en
del av den, innan den tas i bruk.

För den inspektion som avses i 1 mom. ska
verksamhetsutövaren underrätta Säkerhets-
och kemikalieverket om ibruktagandet av
produktionsanläggningen eller en del av den i
god tid innan den tas i bruk. Verksamhetsutö-
varen ska ge de myndigheter som deltar i
inspektionen tillfälle att vid inspektionen be-
kanta sig med de i punkterna 14—19 i bilaga
II nämnda handlingar som verksamhetsutöva-
ren inte har sänt in tillsammans med ansökan
om tillstånd.

Säkerhets- och kemikalieverket ska under-
rätta regionförvaltningsverket, närings-, tra-
fik- och miljöcentralen och räddningsmyndig-
heten om inspektionen.

En ibruktagningsinspektion som gäller
flytgas eller en del därav kan ersättas med en
inspektion av ett godkänt besiktningsorgan,
om Säkerhets- och kemikalieverket har gett
möjlighet till det i tillståndsbeslutet.

Görs inspektionen av ett besiktningsorgan,
ska verksamhetsutövaren sända Säkerhets-
och kemikalieverket protokollet över besikt-
ningen och en redogörelse för hur de brister
som upptäckts vid inspektionen avhjälpas.

29 §

Inspektioner enligt inspektionsprogrammet

Andra inspektioner än de som nämns i
28 § utförs enligt inspektionsprogrammet.

Säkerhets- och kemikalieverket ska utar-
beta ett inspektionsprogram i enlighet med
denna paragraf för produktionsanläggningar
som bedriver omfattande industriell hantering
och upplagring.

Säkerhets- och kemikalieverket inspekterar
produktionsanläggningarna med följande in-
tervall:

1) produktionsanläggningar för vilka
krävs en säkerhetsrapport minst en gång per
år,

2) produktionsanläggningar för vilka
krävs en handling över säkerhetsprinciperna
minst en gång vart tredje år, samt

3) övriga produktionsanläggningar där
omfattande industriell hantering och upplag-
ring bedrivs samt upplagsområden, med un-
dantag av flytgasanläggningar, minst en gång
vart femte år.

Ett godkänt besiktningsorgan inspekterar
de flytgasanläggningar som bedriver omfat-
tande verksamhet och som inte omfattas av 3
mom. 1 eller 2 punkten minst vart fjärde år.

De intervall som anges i 2 mom. kan för-
längas, om en produktionsanläggning tilläm-
par sådana påvisade systematiska förfaran-
den, utgående från vilka Säkerhets- och ke-
mikalieverket kan försäkra sig om produk-
tionsanläggningens tekniska säkerhet, säker-
hetsprinciper och ledningssystem samt deras
funktionsduglighet, eller om något annat pro-
gram har utarbetats för produktionsanlägg-
ningen utgående från en systematisk bedöm-
ning av riskerna för storolyckor och andra
olyckor i produktionsanläggningen.

På motsvarande sätt kan intervallen i 2
mom. förkortas, om det behövs för att säker-
heten ska kunna garanteras.

Säkerhets- och kemikalieverket utarbetar
inspektionsprogrammet i samarbete med re-
gionförvaltningsverket, närings-, trafik- och
miljöcentralen och räddningsmyndigheten.

Säkerhets- och kemikalieverket ska under-
rätta regionförvaltningsverket, närings-, tra-
fik- och miljöcentralen, räddningsmyndighe-

ten och vid behov den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om en inspektion.

Besiktningsorganet ska underrätta rädd-
ningsmyndigheten om en inspektion.

30 §

Inspektionens innehåll

Säkerhets- och kemikalieverket ska vid
ibruktagningsinspektionen och regelbundet i
enlighet med inspektionsprogrammet besikta
det tekniska genomförandet, säkerhetsprinci-
perna och ledningssystemen i en produ-
ktionsanläggning som bedriver omfattande in-
dustriell hantering och upplagring.

Vid inspektionen ska verksamhetsutövaren
visa att

1) de uppgifter som lämnats i säkerhets-
rapporten, ansökningar, anmälningar eller i
andra utredningar som har lämnats in till
Säkerhets- och kemikalieverket motsvarar
den rådande situationen i produktionsanlägg-
ningen,

2) de villkor som har ställts för produ-
ktionsanläggningen i tillståndsbeslutet upp-
fylls,

3) ändringar som har gjorts i produktions-
anläggningen har genomförts i enlighet med
gällande bestämmelser,

4) säkerhetsprinciperna för förebyggande
av olyckor följs,

5) tillräckliga åtgärder för att förebygga
olyckor har vidtagits, med beaktande av de
verksamheter som bedrivs i produktionsan-
läggningen,

6) beredskapen för att begränsa följderna
av olyckor är tillräckliga på produktionsan-
läggningens område och utanför det,

7) befolkningen har getts den information
som avses i 22 §,

8) produktionsanläggningen också uppfyl-
ler övriga krav enligt kemikaliesäkerhetsla-
gen och i de förordningar som har utfärdats
med stöd av den.

När Säkerhets- och kemikalieverket bedö-
mer om kraven enligt 2 mom. har uppfyllts,
kan verket också beakta resultaten från in-
spektioner som har utförts av andra myndig-
heter.

31 §

Inspektionsberättelse

Säkerhets- och kemikalieverket och besikt-
ningsorganet ska efter varje inspektion av-
fatta en inspektionsberättelse som omfattar de
inspekterade objekten, huvudpunkterna i in-
spektionen samt upptäckta brister.

Säkerhets- och kemikalieverket ska sända
inspektionsberättelsen till verksamhetsutöva-
ren och till de myndigheter som nämns i 28
och 29 §.

Görs inspektionen av ett besiktningsorgan,
ska verksamhetsutövaren sända inspektions-
berättelsen till Säkerhets- och kemikaliever-
ket, tillsammans med en redogörelse för hur
de brister som upptäckts vid inspektionen ska
avhjälpas.

Verksamhetsutövaren ska inom utsatt tid
lämna en redogörelse för hur de brister som
upptäckts vid inspektionen avhjälpas.

4 kap.

Liten industriell hantering och upplagring

32 §

Anmälan om liten verksamhet

Bestämmelser om anmälan som ska göras
om liten industriell hantering eller upplagring
av kemikalier enligt 5 § finns i 24 § i kemi-
kaliesäkerhetslagen.

I anmälan ska anges

1) verksamhetsutövarens namn, hemort
och kontaktuppgifter,

2) var produktionsanläggningen är belä-
gen,

3) områdets vattentäkter, viktiga grund-
vattenområden och andra grundvattenområ-
den som lämpar sig för vattenförsörjning
samt markens beskaffenhet,

4) de brand- och explosionsfarliga kemi-
kalier samt hälso- och miljöfarliga kemikalier
som ska hanteras och upplagras i produ-
ktionsanläggningen,

5) de största mängder av i 4 punkten av-
sedda kemikalier som samtidigt kommer att
finnas i driftsanordningarna och lagren,

6) när verksamheten ska inledas.

Anmälan ska innehålla

1) en redogörelse för de faror och olycksrisker som sammanhänger med hanteringen och upplagringen av de farliga kemikalierna,

2) säkerhetsdatablad eller motsvarande uppgifter om de huvudsakliga kemikalier som ska hanteras och upplagras,

3) en redogörelse i stora drag för hur den industriella hanteringen eller upplagringen är planerad att ske,

4) en redogörelse för brandbekämpningsarrangemangen, om hur eventuella läckor ska fås under kontroll och om andra åtgärder som har planerats med tanke på olyckor.

Anmälan ska göras i två exemplar minst en månad innan den industriella hanteringen eller upplagringen inleds.

33 §

Anmälan om tillfällig liten verksamhet

I anmälan om tillfällig liten industriell hantering eller upplagring av farliga kemikalier ska det anges

1) verksamhetsutövarens namn, hemort och kontaktuppgifter,

2) var verksamheten ska bedrivas,

3) områdets vattentäkter, viktiga grundvattenområden och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning samt markens beskaffenhet, om detta är väsentligt med tanke på de kemikalier som ska hanteras eller upplagras,

4) de farliga kemikalier som ska hanteras och upplagras på platsen samt deras maximimängder,

5) när verksamheten ska inledas.

Anmälan ska innehålla

1) en redogörelse för de faror och olycksrisker som sammanhänger med hanteringen och upplagringen av de farliga kemikalierna,

2) säkerhetsdatablad eller motsvarande uppgifter om de huvudsakliga kemikalier som ska hanteras och upplagras,

3) en redogörelse i stora drag för hur hanteringen eller upplagringen av kemikalierna är planerad att ske,

4) en redogörelse för brandbekämpningsarrangemangen, om hur eventuella läckor ska fås under kontroll och om andra åtgärder som har planerats med tanke på olyckor.

Anmälan ska göras i två exemplar minst en månad innan verksamheten inleds.

Med tillfällig hantering eller upplagring avses verksamhet som pågår högst sex månader, såsom användning av en kemikalie på byggplatser, mässor och utställningar eller i tävlingar.

34 §

Behandlingen av anmälan

Räddningsmyndigheten ska när den behandlar anmälningar som avses i 32 och 33 § i tillräcklig utsträckning samarbeta med de berörda kommunala myndigheterna.

35 §

Beslut om anmälan

I räddningsmyndighetens beslut om en anmälan som avses i 32 och 33 § ska det nämnas

1) vilket slags verksamhet beslutet gäller,

2) var anläggningen är belägen,

3) uppgifter om de farliga kemikalier som beslutet gäller,

4) de maximimängder kemikalier som får finnas i aggregaten och lagret,

5) de villkor som gäller verksamheten.

Till beslutet ska fogas behövliga utredningar.

Räddningsmyndigheten ska sända beslutet för kännedom till regionförvaltningsverket samt kommunens kemikalietillsynsmyndighet, miljöförvaltningsmyndighet och byggnadstillsynsmyndighet.

Säkerhets- och kemikalieverket fattar beslut i enlighet med 1 och 2 mom. om de anmälningar om liten industriell hantering eller upplagring som verket har behandlat.

Säkerhets- och kemikalieverket ska sända sitt beslut till de myndigheter som nämns i 3 mom. samt till räddningsmyndigheten.

36 §

Ibruktagningsinspektion

Räddningsmyndigheten och på motsvarande sätt Säkerhets- och kemikalieverket ska

innan verksamheten inleds inspektera en produktionsanläggning som ska bedriva liten industriell hantering eller upplagring enligt 32 §.

Vid inspektionen ska särskild uppmärksamhet fästas vid en trygg användning av produktionsanläggningen, vid service och underhåll av anläggningens konstruktioner, aggregat och utrustningar, vid utbildningen och handledningen av personalen samt vid förebyggandet av olyckor och organiserandet av räddningsverksamheten.

Över inspektionen ska det sättas upp ett protokoll, av vilket framgår de brister som eventuellt har upptäckts vid produktionsanläggningen och de förelägganden som meddelats i syfte att avhjälpa bristerna.

Verksamhetsutövaren ska inom utsatt tid lämna en redogörelse för hur de brister som upptäckts vid inspektionen avhjälpas.

Räddningsmyndigheten ska sända inspektionsprotokollet för kännedom till regionförvaltningsverket samt kommunens kemikalietillsynsmyndighet, miljöförvaltningsmyndighet och byggnadstillsynsmyndighet. Säkerhets- och kemikalieverket ska sända ett protokoll verket upprättat till de ovan nämnda myndigheterna samt till räddningsmyndigheten.

37 §

Ibruktagningsinspektion av tillfällig verksamhet

Räddningsmyndigheten ska innan verksamheten inleds inspektera en plats där det ska bedrivas tillfällig liten verksamhet enligt 33 §.

Vid inspektionen ska särskild uppmärksamhet fästas vid en trygg användning av anläggningen, vid handledningen av personalen samt vid förebyggandet av olyckor och organiserandet av räddningsverksamheten.

Över inspektionen ska sättas upp ett protokoll, av vilket framgår de brister som eventuellt har upptäckts samt de förelägganden som meddelats i syfte att avhjälpa bristerna.

Verksamhetsutövaren ska inom utsatt tid lämna en utredning om hur de brister som upptäckts vid inspektionen avhjälpas.

38 §

Ibruktagning av oljeeldningsaggregat

Verksamhetsutövaren ska också till räddningsmyndigheten anmäla ibruktagandet av ett sådant med förstoftningsbrännare utrustat oljeeldningsaggregat som inte förutsätter anmälan enligt 32 §. Räddningsmyndigheten ska inspektera oljeeldningsaggregatet inom tre månader från ibruktagandet.

5 kap.

Ändringar

39 §

Tillstånd att göra ändringar samt inspektioner

En verksamhetsutövare som bedriver omfattande industriell hantering eller upplagring ska utverka tillstånd för en ändring av produktionsanläggningen, om ändringen är en utvidgning eller annan sådan ändring som kan jämföras med grundandet av en produktionsanläggning.

I fråga om tillståndsförfarandet och inspektionerna gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 3 kap.

40 §

Ändringsanmälningar

En verksamhetsutövare som bedriver omfattande industriell hantering eller upplagring ska göra en skriftlig anmälan till Säkerhets- och kemikalieverket om andra betydande ändringar än sådana som avses i 39 §. Sådana ändringar är

- 1) en betydande ökning av mängden farliga kemikalier i produktionsanläggningen,
- 2) en betydande ändring i fråga om de farliga kemikalier som hanteras eller upplagras, i deras egenskaper eller fysiska form,
- 3) en betydande ändring i tillverkningsmetoden eller hanteringssättet,
- 4) en annan ändring som i betydande grad kan påverka riskerna för olyckor.

Om betydande utvidgningar och andra sådana ändringar av sådan liten industriell hantering och upplagring som avses i 32 § ska göras en skriftlig anmälan till den berörda tillsynsmyndigheten.

Anmälan ska innehålla den utredning som behövs beträffande utvidgningen eller ändringen samt dess säkerhetskonsekvenser.

41 §

Anmälan om ändring som gäller verksamhetsutövaren

En anmälan enligt 134 § i kemikaliesäkerhetslagen om en ändring som gäller verksamhetsutövaren ska innehålla följande uppgifter:

- 1) verksamhetsutövarens namn, hemort och kontaktuppgifter,
- 2) produktionsanläggningens placeringsort och besöksadress,
- 3) namn och ställning i fråga om den person som är ansvarig för produktionsanläggningen,
- 4) de tillstånd och andra beslut om hantering och upplagring av farliga kemikalier som man önskar överföra på den nya verksamhetsutövaren.

42 §

Anmälan om nedläggning eller avbrytande av industriell hantering och upplagring

Om den industriella hanteringen eller upplagringen upphör helt eller om någon del av produktionsanläggningen tas ur bruk, ska verksamhetsutövaren till anmälan om nedläggningen foga en plan för hur de åtgärder som anges i 133 § 1 mom. i kemikaliesäkerhetslagen kommer att vidtas.

Om industriell hantering eller upplagring avbryts för en längre tid än ett år, ska verksamhetsutövaren till anmälan om avbrottet foga uppgifter om hur denne säkerställer att avbrottet och återupptagningen av verksamheten senare sker på ett tryggt sätt.

6 kap.

Förvaring

43 §

Allmänna principer

Utöver vad som föreskrivs i 35 § i kemikaliesäkerhetslagen, ska den som innehar en kemikalie följa vad som föreskrivs i detta kapitel.

Mängderna farliga kemikalier som förvaras ska vara så små som möjligt.

Giftiga och synnerligen giftiga kemikalier ska förvaras i ett låst utrymme eller på något annat sätt så att obehöriga inte kan komma åt dem.

Hälsö- och miljöfarliga kemikalier ska förvaras åtskilt från livsmedel och foder.

Brännbara vätskor, aerosoler och brännbara gaser ska förvaras åtskilt från antändningskällor så att de inte kan hettas upp på ett farligt sätt. På förvaringsplatserna ska finnas ändamålsenlig primärsläckningsutrustning.

Brännbara vätskor ska i första hand placeras i ett separat lagerutrymme eller lagerrum som utgör en egen brandteknisk sektion eller i ett serviceutrymme eller motsvarande utrymme som är åtskilt från den övriga verksamheten.

Det är förbjudet att förvara flytgas och andra brännbara gaser som är tyngre än luft i byggnaders källar- och vindsutrymmen. Förvaring av flytgas är även förbjuden i sådana utrymmen där någon övernattar inuti fordon, båtar, vagnar med personalutrymme och motsvarande utrymmen.

44 §

Förvaring av farliga kemikalier i vårdinrättningar samt inkvarterings-, arbets- och samlingslokaler samt vid offentliga tillställningar

I vårdinrättningar, i inkvarterings-, arbets- och samlingslokaler samt i andra med dessa jämförbara lokaler samt vid stora offentliga tillställningar får endast den mängd kemikalier förvaras som behövs för utövandet av verksamheten.

I dessa lokaler får det dessutom finnas kemikalier som de som arbetar, inkvarteras eller vårdas i lokalerna eller motsvarande personer behöver för sitt personliga bruk.

45 §

Förvaring av brännbara vätskor och brännbara gaser i bostadshus

I bostadslägenheter inklusive balkonger, terrasser eller motsvarande utrymmen som hör till dem får, om det är möjligt utan att äventyra säkerheten, förvaras totalt högst 25 liter brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser och högst 25 kilogram flytgas. Andra än ovan nämnda brännbara gaser får inte förvaras i en bostadslägenhet.

I ett separat lagerutrymme som hör till ett bostadshus får dessutom förvaras totalt högst 50 liter brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser och högst 50 kilogram flytgas.

Det är förbjudet att förvara flytgas och andra brännbara gaser som är tyngre än luft i byggnaders källar- och vindsutrymmen och i andra motsvarande utrymmen. Brännbara vätskor och brännbara gaser får inte förvaras i sådana gemensamma källar- eller vindsutrymmen i en byggnad med flera än en bostadslägenhet som är avsedda för förvaring av bostädernas hushållslösöre.

När de maximimängder som nämns i 1 och 2 mom. beräknas, ska inte alkoholdrycker beaktas.

46 §

Förvaring av brännbara vätskor och brännbara gaser i garage för motorfordon

I ett garage för motorfordon får brännbar vätska och brännbar gas förvaras i en fast bränslecistern, som hör till ett fordon, en arbetsmaskin eller annan jämförbar anordning och som är ansluten till motorn, i så stor mängd som cisternens kapacitet medger. I garaget får utöver detta förvaras

1) totalt högst 60 liter extremt brandfarliga, mycket brandfarliga och brandfarliga brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser,

2) högst 200 liter brännbara vätskor med en flampunkt över 55 grader Celsius, samt

3) högst 25 kilogram flytgas.

Andra än ovan nämnda brännbara gaser får inte förvaras i dessa utrymmen.

47 §

Förvaring av brännbara vätskor och brännbara gaser i butiksbyggnader

I en brandteknisk sektion som används som butiksrum eller i ett sådant köpcentrum bestående av flera butiksrum som hör till samma brandtekniska sektion får förvaras

1) totalt högst 1000 liter brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser, varav totalt högst 200 liter får vara extremt brandfarliga brännbara vätskor och aerosoler, samt

2) högst 25 kilogram flytgas.

Extremt brandfarliga brännbara vätskor får förvaras i kärl som rymmer högst 5 liter och övriga brännbara vätskor i kärl som rymmer högst 25 liter.

I en butiksbyggnad får dessutom finnas sådana lager av aerosoler, brännbara vätskor eller flytgas som är avskilda från butiksrummet och utgör en egen brandteknisk sektion.

Aerosoler, brännbara vätskor och flytgas ska i butikslokalen placeras på platser som särskilt har reserverats för dem åtskilt från antändningskällor och andra lättantändliga brännbara ämnen så att de vid eldsvåda inte utgör ett hinder för utrymning av butikslokalen. Spridning av en brännbar vätska i butikslokalen utanför den plats som har reserverats för förvaring av den brännbara vätskan ska förhindras.

48 §

Förvaring av flytgas i fordon

I fordon, båtar, vagnar med personalutrymmen och motsvarande utrymmen får högst 25 kilogram flytgas förvaras. Dessutom får det i ett gasdrivet fordon finnas den mängd flytgas som rymms i dess fasta bränsletank.

49 §

Avvikelse från begränsningarna gällande förvaring

Tillsynsmyndigheten kan tillåta att farliga kemikalier förvaras i utrymmen som avses i 45—47 § i större mängder än vad som bestäms i de paragraferna, om detta är motive-

rat med tanke på den verksamhet som bedrivs och om det är möjligt utan att säkerheten äventyras.

Tillsynsmyndigheten ska i sitt beslut om avvikelser från de mängder som får förvaras beakta de riskfaktorer som kemikalierna medför i en eventuell olycksituation och som kan öka olycksrisken eller konsekvenserna av en olycka samt beakta de medel som står till buds för att minska olycksrisken.

Om verksamheten utifrån mängderna av farliga kemikalier kommer att utgöra liten upplagring enligt 5 §, ska en anmälan enligt 32 § göras om verksamheten. Maximimängderna av de kemikalier som upplagras fastställs från fall till fall i ett beslut enligt 35 §.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

50 §

Tillsynsmyndighet i vissa fall

Tillsynen över hantering och upplagring av farliga kemikalier i samband med tillverkning och upplagring av explosiva varor, med undantag för upplagring i samband med handel, utövas av Säkerhets- och kemikalieverket oberoende av verksamhetens omfattning.

Tillsynen över hanteringen och upplagringen av farliga kemikalier i gruvor och på vidareförädlingsanläggningar i samband med dem utövas av Säkerhets- och kemikalieverket oberoende av verksamhetens omfattning.

51 §

Anmälan av olyckor till tillsynsmyndigheten

Om en olycka i en produktionsanläggning, där industriell hantering eller upplagring bedrivs, leder till döden, svåra personskador eller sådan skada på egendom eller miljö som inte är ringa, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål meddela tillsynsmyndigheten detta.

Verksamhetsutövaren ska när en olycka har inträffat i en omfattande verksamhet lämna Säkerhets- och kemikalieverket en utredning som omfattar

1) en beskrivning av olycksituationen och förhållandena då olyckan inträffade,

2) uppgifter om de kemikalier som bidragit till olyckan och om mängden eventuella utsläpp,

3) redogörelse för de effekter olyckan har eller förväntas ha på människor, miljö och egendom,

4) en beskrivning av de räddnings- och bekämpningsåtgärder som har vidtagits till följd av olyckan,

5) en bedömning av orsakerna till olyckan eller av orsaksfaktorerna,

6) en redogörelse för de åtgärder verksamhetsutövaren har för avsikt att vidta för att förebygga långtidsverkningar av olyckan och för att förebygga motsvarande olyckor i framtiden.

Om det i en undersökning som verksamhetsutövaren gör senare kommer fram nya omständigheter i fråga om de sakförhållanden som uppges i den utredning som avses i 2 mom. eller de slutsatser som har dragits i fråga om dem, ska verksamhetsutövaren uppdatera sin utredning.

Säkerhets- och kemikalieverket har dessutom rätt att få de tilläggsuppgifter som behövs för att orsakerna till olyckan ska kunna utredas och motsvarande olyckor förebyggas.

Verksamhetsutövaren ska på motsvarande sätt anmäla en olycka som har skett vid liten industriell hantering eller upplagring till tillsynsmyndigheten. Räddningsmyndigheten ska anmäla olyckan vidare till Säkerhets- och kemikalieverket. I fråga om utredningen av en olycka gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 2—4 mom.

8 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

52 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2013.

Genom denna förordning upphävs förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999) med undantag av dess 8 kap. samt förordningen om oljeeldningsaggregat (1211/1995).

Följande beslut av handels- och industriministeriet förblir alltjämt i kraft:

1) handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av bensen (181/2000),

2) handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av farliga kemikalier på distributionsstation (415/1998),

3) handels- och industriministeriets beslut om oljeeldningsaggregat (314/1985),

4) handels- och industriministeriets beslut om periodisk besiktning av underjordiska oljecisterner (344/1983),

5) handels- och industriministeriets beslut om brännbara vätskor (313/1985) 5—6 kap.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

53 §

Tiden för tillståndsansökan eller anmälan i vissa fall

Klassificeras en kemikalie som farlig eller ändras en kemikalies klassificering sedan verksamheten inletts, ska en verksamhetsutövare som bedriver industriell hantering eller upplagring av kemikalien inom ett år från det beslutet om klassificering har trätt i kraft ansöka om tillstånd eller göra anmälan i enlighet med vad som i denna förordning bestäms om i vilken mån verksamheten är beroende av tillstånd och anmälan samt bestäms om ansökan om tillstånd och anmälan, om det inte för verksamheten finns ett tillstånd eller godkännande enligt 139 § 1 mom. i kemikaliesäkerhetslagen.

Klassificeras en kemikalie som farlig eller ändras klassificeringen av en kemikalie sedan verksamheten inletts så att verksamheten ökar i omfattning eller så att de gränser som

gäller skyldigheterna enligt 13 eller 14 § överskrids, är verksamhetsutövarens tidsfrister för åtgärderna i fråga följande, räknat från det att klassificeringsbeslutet trädde i kraft:

1) tre månader för inlämnandet av en anmälan som motsvarar anmälan enligt 41 §,

2) ett år för uppgörandet av en intern räddningsplan enligt 18 §,

3) tre månader för upprättandet av en handling över säkerhetsprinciperna enligt 13 §,

4) ett år för utarbetandet av en säkerhetsrapport enligt 14 §.

54 §

Driftsövervakare som utsetts innan förordningen trätt i kraft

En driftsövervakare som utsetts före ikraftträdandet av denna förordning får fortsätta som sådan driftsövervakare som avses i 12 §. Driftsövervakaren ska dock visa sin kompetens i enlighet med 29 § i kemikaliesäkerhetslagen innan han eller hon får utses till driftsövervakare vid en ny produktionsanläggning.

55 §

Behandling av anhängiga ärenden

Ett ärende som handläggs av Säkerhets- och kemikalieverket eller räddningsmyndigheten vid ikraftträdandet av denna förordning och som inletts enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet ska behandlas och avgöras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Avgörandet ska dock träffas av den myndighet på vilken ärendet ankommer enligt denna förordning, varför ansöknings- eller anmälningshandlingarna utan dröjsmål ska sändas till myndigheten.

Helsingfors den 20 december 2012

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*

Konsultativ tjänsteman Tapani Koivumäki

**FASTSTÄLLANDE AV DE FÖRPLIKTELSE SOM GÄLLER TILLSTÅNDSPLIKT OCH ANMÄLNINGSSKYLDIGHET OCH BEKÄMPNING AV RISKEN FÖR STORO-
LYCKA**

1. I denna bilaga presenteras hur de förpliktelser ska fastställas som gäller tillståndsplikt och anmälningskyldighet och risken för storolycka.
2. Blandningar och beredningar ska jämföras med rena ämnen i den mån som de i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier och social- och hälsovårdsministeriets förordning om en förteckning över farliga ämnen ska klassificeras som farliga.
3. De minimimängder som anges nedan gäller för varje produktionsanläggning.
4. När bilagan tillämpas, beaktas de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma på platsen i fråga vid varje givet tillfälle. Härvid ska också de mängder beaktas som kan antas bildas som en följd av att man förlorar kontrollen över en industriell process. Sådana farliga kemikalier som förekommer i en produktionsanläggning endast i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av den angivna minimimängden, ska inte tas med i beräkningen när kolumn 3 och 4 tillämpas, om deras placering inom en produktionsanläggning är sådan att de inte kan utlösa en reaktionskedja som leder till en storolycka någon annanstans på området.
5. I denna förordning avses med gas varje ämne som har ett absolut ångtryck på 101,3 kPa eller högre vid 20 °C.
6. I denna förordning avses med vätska varje ämne som inte definieras som gas och som inte uppträder i fast form vid 20 °C och normaltryck, 101,3 kPa.

DEL 1

Kemikalier som avses

När en kemikalie eller en grupp av kemikalier som ingår i del 1 även kan hänföras till en kategori i del 2, ska de minimimängder som skall beaktas vara de som anges i del 1.

Minimimängder per kemikalie (Q)

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhetsprin- ciperna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
Acetylen	0,1	2	5	50
Ammoniumnitrat(not 1)	500	2 000	5 000	10 000
Ammoniumnitrat(not 2)	1	100	1 250	5 000
Ammoniumnitrat(not 3)	0,2	10	350	2 500
Ammoniumnitrat(not 4)		0,2	10	50
Arsenikpentoxid, arsenik(V)syra och/eller dess salter	0,1	1	1	2
Arseniktrihydrid(arsin) *)		0,2	0,2	1
Arseniktrioxid, arsenik(III)syrlighet eller dess salter*)		0,1	0,1	0,1
Blyalkyler	0,5	2	5	50
Brom	0,1	2	20	100
Etylenimin	0,1	2	10	20
Etylenoxid	0,1	2	5	50
Fluor	0,1	2	10	20
Formaldehyd (halt \geq 90 %)	0,5	2	5	50
Fosfortrihydrid (fosfin)*)		0,2	0,2	1
Kaliumnitrat (not 5)	500	2 000	5 000	10 000
Kaliumnitrat (not 6)	10	500	1 250	5 000
Karbondiklorid (fosgen)*)		0,3	0,3	0,75
Klor	0,1	2	10	25
Klorväte (kondenserad gas)	0,5	10	25	250
Metanol	1	10	500	5 000
4,4-metylen-bis (2-kloranilin) och/eller dess salter, i pulverform*)		0,01	0,01	0,01
Metylisocyanat*)		0,15	0,15	0,15
Nickelföreningar i pulverform som kan råka in i andningsvägarna (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid, dinickeltrioxid)	0,1	1	1	1

Kemikalie	Kolumn 1 Anmälan	Kolumn 2 Tillstånd	Kolumn 3 Handling över säkerhetsprin- ciperna	Kolumn 4 Säkerhets- rapport
	ton	ton	ton	ton
Polyklordibenzofuraner och polyklorbenzodioxiner (inklusive TCDD) beräknad som TCDD*) (not 7)		0,001	0,001	0,001
Propylenoxid	0,1	2	5	50
Svaveldiklorid*)		0,3	1	1
Svaveltrioxid	0,1	0,3	15	75
Syre	5	60	200	2 000
Toluen-diisocyanat	0,5	2	10	100
Väte	0,1	2	5	50
Följande karcinogena ämnen vid koncentrationer som överstiger 5 viktprocent:				
4-aminobifenyl och/eller dess salter, benzidin och/eller dess salter, benzotriklorid, bis(klorometyl)eter, kloro-metylmetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetyl-karbamylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan, 1,2-dimetyl-hydrazin, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortriamid, hydrazin, 2-naftylamin och/eller dess salter, 4-nitrodifenyl och 1,3-propansulton	0,1	0,5	0,5	2
Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inklusive flytgas) och naturgas (not 8)	0,2	5	50	200
Följande produkter av olja:				
a) bensin och nafta	1	100	2 500	25 000
b) fotogen (inklusive flygbränslen)	10	1 000	2 500	25 000
c) gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor)	10	1 000	2 500	25 000
d) tung eldningsolja (not 9)	10	1 000		
Råmaterial för emulsionssprängämnen (matris) (not 10)		1	50	200

*) När relationstalet beräknas, beaktas mängder som är mindre än värdet i kolumn 2 på så sätt att som minimimängder för tillämpningen används den minimimängd enligt klassificeringen som anges i del 2, om det är fråga om ringa industriell hantering och upplagring av kemikalier.

NOTER

1. Ammoniumnitrat (gödselmedel med självunderhållande sönderfall)

Detta gäller för blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel som innehåller ammoniumnitrat tillsammans med fosfat och/eller pottaska) i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat är

- mellan 15,75¹ och 24,5² viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 % brännbara eller organiska material eller uppfyller kraven i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 om gödselmedel,
- 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material,

och vilka kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med FN:s "trough test" (se Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods; *Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2*).

2. Ammoniumnitrat (gödselkvalitet)

Detta gäller för enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat

- överstiger 24,5 viktprocent, med undantag av blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %; gödselmedel och gödselblandningar som hör till denna klass beaktas dock inte vid fastställandet av gränserna för anmälan och tillstånd, om verksamhetsutövaren lägger fram tillförlitliga utredningar om att ammoniumnitratet i fråga är minst lika säkert som ammoniumnitrat med motsvarande kvävehalt som innehåller dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat; däremot beaktas nämnda gödselmedel vid fastställandet av förpliktelsen att upprätta en handling över säkerhetsprinciperna och en säkerhetsrapport,
- överstiger 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat,
- överstiger 28³ viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,

och som uppfyller kraven i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 om gödselmedel.

3. Ammoniumnitrat (teknisk kvalitet)

Detta gäller för

- ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitrat
- är mellan 24,5 och 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 %,
- överstiger 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 %,
- vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 80 viktprocent.

¹ 15,75 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat.

² 24,5 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat.

³ 28 viktprocent kväve på grund av ammoniumnitratet motsvarar 80 % ammoniumnitrat.

4. Ammoniumnitrat ("off-specs" -material och gödselmedel som inte uppfyller kraven i detonationsprovet)

Detta gäller för

- kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade /sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel enligt noterna 2 och 3 som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller upparbetning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning eftersom de inte längre uppfyller kraven i noterna 2 och 3,
- gödselmedel enligt noterna 1 första strecksatsen och not 2 som inte uppfyller kraven i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 om gödselmedel.

5. Kaliumnitrat (granulatform)

Tillämpas på sammansatta gödselmedel på basis av kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i granulatform eller i pelletform.

6. Kaliumnitrat (kristallin form)

Tillämpas på sammansatta gödselmedel på basis av kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i kristallin form.

7. Polyklordibenzofuraner och polyklordibenzodioxiner

Mängderna polyklordibenzofuraner och polyklordibenzodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningfaktorer:

Internationella toxicitetsekvivalentkoefficienter (ITEF) för ifrågavarande ämnen (NATO/CCMC)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T=tetra, Pe=penta, Hx=hexa, Hp=hepta, O=okta)

8. Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inklusive flytgas) och naturgas

Som upplagrad gasmängd anses en kubikmeter av behållarvolymen motsvara 500 kg gas.

9. Tung eldningsolja

Kolumnerna 3 och 4 tillämpas inte på tung eldningsolja, om inte något annat följer av dess egenskaper (se del 2). På motsvarande sätt, om minimimängderna av tung eldningsolja enligt klassificering i kolumnerna 1 och 2 är mindre än vad som anges här, tillämpas minimimängderna enligt klassificeringen.

10. Råmaterial för emulsionssprängämnen

Med råmaterial för emulsionssprängämnen avses en kemikalie (matris) som kan omvandlas till ett emulsionssprängämne genom sensibilisering.

DEL 2

Kemikaliekategorier

De minimimängder som grundar sig på klassificeringen av en kemikalie (Q)

Kemikalie	R-fraser och klasser för explosiva	Kolumn 1 Anmälan ton	Kolumn 2 Tillstånd ton	Kolumn 3 Handling över säkerhetsprinciperna ton	Kolumn 4 Säkerhetsrapport ton
1. Mycket giftiga	R26, R27, R28	0,1	2	5	20
2. Giftiga	R23, R24, R25	0,5	10	50	200
3. Oxiderande	R7, R8, R9	5	10	50	200
4. Explosiva(not 2a)	1.4		0,05	50	200
5. Explosiva(not 2b)	1.1, 1.2, 1.3, 1.5, 1.6, R2, R3		0,05	10	50
6. Brandfarliga (not 3a)	R10	5	100	5 000	50 000
7a. Mycket brandfarliga (not 3bI)	R17	1	10	50	200
7b. Mycket brandfarliga vätskor(not 3bII)	R11	1	100	5 000	50 000
8. Extremt brandfarliga (not 3c)	R12	1	5	10	50
9. Miljöfarliga, med vilka sammanhänger riskfraserna					
a) R50 "mycket giftigt för vattenorganismer" (inklusive R50/53)	R50, R50/53	1	10	100	200
b) R51/53 "giftigt för vattenorganismer, kan orsaka skadliga långtidseffekter i vattenmiljön"	R51/53	5	50	200	500
10. De kemikalier som inte ingår i de kategorier som räknas upp ovan och med vilka sammanhänger följande riskfraser					

Kemikalie	R-fraser och klasser för explosiva	Kolumn 1 Anmälan ton	Kolumn 2 Tillstånd ton	Kolumn 3 Handling över säkerhetsprinciperna ton	Kolumn 4 Säkerhetsrapport ton
a) R14 "reagerar häftigt med vatten" och R15 "vid kontakt med vatten bildas extremt brandfarliga gaser"	R14, R15	5	50	100	500
b) R29 "utvecklar giftig gas vid kontakt med vatten"	R29	0,5	10	50	200
Kemikalier på vilka endast anmälnings- och tillståndsgränser tillämpas					
11. Brännbara vätskor vilkas flampunkt överstiger 55 °C		10	1 000		
12. Andra än de kemikalier som hör till kemikaliekategori 2, för vilka förutsätts varningssymbolen T	R45, R46, R49, R60, R61	10	1 000		
13. Frätande	R34, R35	10	1 000		
14. Irriterande och skadliga kemikalier och andra kemikalier för vilka förutsätt varningssymbolen Xi eller Xn	R20, R21, R22, R36, R37, R38, R40, R41, R42, R43, R62, R63, R 65, R68	10	1 000		

NOTER

1. Ämnen och beredningar klassificeras i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier och social- och hälsovårdsministeriets förordning om en förteckning över farliga ämnen, vilka har utfärdats med stöd av kemikalielagen.

För kemikalier som inte klassificerats som farliga i enlighet med något av ovannämnda förordningar men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en anläggning och, under de förhållanden som råder vid anläggningen, innehåller eller kan innehålla motsvarande egenskaper vad gäller möjligheter att orsaka storolyckor, ska de provisoriska klassificeringsförfarandena följas (temporärt) i enlighet med de principer som läggs fram i nämnda förordningar.

Om kemikalierna uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar ska de minsta minimimängderna tillämpas. Vid tillämpningen av regeln i not 4 ska emellertid det valda tröskelvärdet alltid motsvara den aktuella klassificeringen.

2. Med explosiva avses
 - a) ett ämne eller en beredning som ger upphov till risk för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningsskällor (riskfras R2),
 - b) ett ämne eller en beredning som ger upphov till stora risker för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningsskällor (riskfras R3), eller
 - c) ett ämne, preparat eller föremål som utgående från de bestämmelser om klassificering och testning av explosiva varor som utfärdats med stöd av lagen om transport av farliga ämnen omfattas av klass 1.

I denna definition ingår även pyrotekniska ämnen och satser som enligt detta direktiv är ämnen (eller blandningar av ämnen) avsedda att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas-, dim- eller rökeffekt eller en kombination av dessa genom självunderhållande exoterma kemiska reaktioner. Om ett ämne eller preparat klassificeras både genom ADR och riskfras R2 eller R3 ska ADR-klassificeringen ha företräde framför riskfrastilldelning.

Ämnen och föremål ur klass 1 klassificeras under någon av klasserna 1.1-1.6 enligt ADR:s klassificeringssystem. De berörda grupperna är

Klass 1.1: Ämnen och föremål med risk för massexplosion (en massexplosion är en explosion som påverkar så gott som hela lasten praktiskt taget samtidigt).

Klass 1.2: Ämnen och föremål med risk för splitter, kaststycken, men utan förmåga till massexplosion.

Klass 1.3: Ämnen och föremål med risk för brand, och antingen en mindre risk för en tryckvåg, eller för att splitter och kaststycken bildas eller bådadera, men utan risk för massexplosion,

- a) vars förbränning ger upphov till avsevärd strålningsvärme, eller
- b) vilka brinner efter varandra och ger upphov till mindre verkningar genom tryckvåg eller splitter, kaststycken eller bådadera uppstår.

Klass 1.4: Ämnen och föremål vilka endast uppvisar obetydlig explosionsrisk i händelse av antändning eller initiering under transport. Verkningarna är i stort sett begränsade till kollit och

det kan inte förväntas att splitter av betydelse uppstår. Brand utifrån får inte förorsaka praktiskt taget samtidig explosion av så gott som hela kollits innehåll.

Klass 1.5: Mycket okänsliga ämnen med förmåga till massexplosion men med mycket liten sannolikhet för initiering eller för övergång från brand till detonation under normala transportförhållanden. Ett minimikrav är att de inte får explodera vid provning med yttre brand enligt testhandboken.

Klass 1.6: Extremt okänsliga föremål utan risk för massexplosion. Föremålen innehåller endast extremt okänsliga detonerande ämnen och uppvisar en försumbar risk för oavsiktlig antändning eller utbredning. Faran är begränsad till explosion av enstaka föremål.

I denna definition ingår också explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar som föremål innehåller. Ämnets eller beredningens kvantitet, i föremål som innehåller explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar, ska omfattas av denna förordning om den är känd. Om kvantiteten inte är känd ska hela föremålet behandlas som explosivt när denna förordning tillämpas.

3. Med brandfarliga, mycket brandfarliga och extremt brandfarliga ämnen och beredningar (kategorierna 6, 7 och 8) avses

a) brandfarliga vätskor:

kemikalier vars flampunkt ligger vid minst 21 °C och högst 55 °C (riskfras R10) och som underhåller förbränning,

b) mycket brandfarliga vätskor:

I ämnen och beredningar som kan upphettas och slutligen fatta eld vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur utan någon tillförsel av energi (riskfras R17) och

ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 55 °C och som förblir flytande under tryck, när speciella driftförhållanden som t.ex. högt tryck eller hög temperatur, kan medföra risk för storolyckor,

II kemikalier vars flampunkt ligger under 21 °C men som inte är extremt brandfarliga (riskfras R11 andra strecksatsen),

c) extremt brandfarliga gaser och vätskor:

I flytande ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 0 °C och vars kokpunkt (eller för kokintervall, den initiala kokpunkten) vid normalt tryck ligger vid högst 35 °C (riskfras R12 första strecksatsen), och

II gaser som är brandfarliga vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur och omgivningstryck (riskfras R12 andra strecksatsen), i gasform eller överkritisk form, samt

III brandfarliga och mycket brandfarliga flytande ämnen och beredningar som hanteras vid en temperatur som ligger över deras kokpunkt.

4. När summan s av relationstalen enligt 4, 5, 6 och 7 § förordningen beräknas, räknas som hälso- och miljöfarliga kemikalier:

- a) mycket giftiga kemikalier,
- b) giftiga kemikalier,
- c) kemikalier som utvecklar giftig gas vid kontakt med vatten,
- d) andra kemikalier än de som hör till punkt b, för vilka förutsätts varningssymbolen T (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs),
- e) frätande kemikalier (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs),
- f) irriterande kemikalier (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs),
- g) skadliga kemikalier och andra kemikalier som får varningssymbolen Xi eller Xn (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs).

När summan s av relationstalen enligt 4, 5, 6 och 7 § förordningen beräknas, räknas som miljöfarliga kemikalier:

- a) miljöfarliga kemikalier som får riskfrasen R50 (inkl. R50/53),
- b) miljöfarliga kemikalier som får riskfrasen R51/53.

När summan s av relationstalen enligt 4, 5, 6 och 7 § förordningen beräknas, räknas som brand- och explosionsfarliga kemikalier:

- a) oxiderande kemikalier,
- b) explosiva ämnen,
- c) brandfarliga vätskor,
- d) mycket brandfarliga vätskor,
- e) extremt brandfarliga vätskor och gaser,
- f) brännbara vätskor, vilkas flampunkt är högre än 55 °C (endast då tillståndsplikten eller anmälningsskyldigheten fastställs),
- g) kemikalier som reagerar starkt med vatten (R14 och R15).

ANSÖKAN OM TILLSTÅND TILL OMFATTANDE INDUSTRIELL HANTERING OCH UPPLAGRING

I Ansökan om tillstånd

Av den ansökan om tillstånd som avses i 8 § i förordningen ska följande uppgifter framgå:

Uppgifter om verksamhetsidkaren

1. Verksamhetsutövarens namn, hemort samt adress.
2. Den ort där produktionsanläggningen är belägen, produktionsanläggningens besöksadress och postadress samt en utredning om att sökanden besitter produktionsanläggningens område.
3. Namnet och ställningen för den som svarar för produktionsanläggningen.

Allmänna uppgifter om verksamheten

4. En uppskattning av tidpunkten för när produktionsanläggningen tas i drift.
5. En beskrivning av den verksamhet som kommer att bedrivas i produktionsanläggningen och särskilt hur hanteringen och lagringen av kemikalier har planerats försiggå i huvudsak samt vid behov en schematisk skiss.
6. En beskrivning av farliga ämnen:
 - a) en förteckning över de farliga kemikalierna av vilken framgår de farliga kemikaliernas kemiska namn, klassificering och fysiska form och de maximimängder av de farliga kemikalierna som finns eller kan finnas i produktionsanläggningen,
 - b) fysiska, kemiska och toxikologiska egenskaper och en redogörelse för de faror som direkt eller fördröjt orsakas människan eller miljön,
 - c) hur kemikalien beter sig fysiskt eller kemiskt i normala driftsförhållanden eller i sådana olyckssituationer som kan förutses.

Identifiering av faror och risker

7. En utredning om hur de faror som är förenade med hanteringen och lagringen av farliga kemikalier och de olyckor som eventuellt orsakas av dessa kan identifieras samt hur olycksföljdena och -riskerna bedöms. Av utredningen ska framgå de analyser och bedömningar som görs samt förfarandena för säkerställande av att resultaten tas i beaktande vid planeringen, genomförandet och driften.

Placering av produktionsanläggningen

8. En kartskiss över anläggningens placering, av kartskissen ska framgå en minst 2000 meter bred zon som omger anläggningen jämte byggnader, konstruktioner och andra objekt där det kan finnas människor. Inom zonen ska utmärkas också eventuella vattentäkter och viktiga eller andra för vattenanskaffning lämpade grundvattenområden samt andra områden och objekt som är särskilt viktiga och/eller känsliga från natur- eller miljöskyddssynpunkt. Kartskissen ska kompletteras med en redogörelse för typen av objekt som befinner sig i fara och en uppskattning av antalet människor i fara. Dessutom redogörs för sådana omständigheter, såsom trafiken eller övriga produktionsanläggningar på området, och naturförhållandena på förlägningsplatsen, t.ex. möjligheterna till översvämningar eller väderleksförhållanden, vilka kan medföra ökad olycksrisk för produktionsanläggningen.
9. En utredning av planläggningsområdet för produktionsanläggningens tomt och planläggningsläget för dess omgivning och särskilt av de effekter som eventuella ändringar som möjliggörs av det kan ha på riskerna för och följderna av olyckor, såsom antalet människor i fara eller faror utifrån som kan hota produktionsanläggningen.
10. En uppskattning av omfattningen och graden av de från lägesynpunkt viktigaste identifierade olyckorna samt deras följder för människor, miljö eller egendom samt en beskrivning av hur de har beaktats vid valet av anläggningens förlägningsplats.
11. En miljökonsekvensbeskrivning, när det är fråga om ett projekt som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994).

Principer för genomförande

12. En utredning om hur de krav som ställs i lagstiftningen och de identifierade riskerna beaktas vid det tekniska genomförandet av produktionsanläggningen. Till ansökan ska bifogas ett sammandrag av de principer och förfaranden som tillämpas vid planeringen vilka gäller
 - a) valet av metoder för tillverkning eller hantering av kemikalier,
 - b) planeringen av produktionsanläggningens område samt placeringen av anordningarna och verksamheterna inom anläggningens område,
 - c) valet och skyddet av byggnader och konstruktioner,
 - d) valet av anordningar och apparater,
 - e) system och anordningar som ska installeras för tryggande av säkerheten och lindring av följderna av eventuella olyckor (ventilation, uppsamling och hantering av läckage samt av släck- och kylvatten, system för läckageövervakning, automation i anslutning till säkerheten, släckningsanordningar och -utrustning och andra motsvarande system och apparater).
13. En redogörelse för hur man i genomförandeskedet säkerställer att planeringen, byggandet och placeringen av produktionsanläggningen samt valet av anordningar och system sker i enlighet med de angivna principerna och att anläggningen tryggt kan tas i drift.

II Utredningar som kompletterar ansökan

Drift och bevis på att principerna iakttas

14. Säkerhetsprinciper som följs vid produktionsanläggningen (mål och verksamhetssätt som gäller begränsning av riskerna) samt namnet på den person som svarar för iakttagandet av principerna.
15. Ett sammandrag av resultaten av de analyser av produktionsanläggningen som gjorts för identifiering och bedömning av risker. Av resultaten ska framgå typiska och största möjliga olyckor som kan ske i produktionsanläggningen samt deras följder inne i anläggningen och effekter utanför anläggningen. Av utredningen ska dessutom framgå orsakerna till eventuella olyckor samt med vilken sannolikhet eller i vilka förhållanden eller situationer olyckor kan ske.
16. Ritningar av vilka klart framgår var på anläggningens område anläggningens byggnader, anordningar, upplag samt de viktigaste hanteringsställena är placerade, byggnadssättet samt var i byggnaderna anordningarna är placerade.
17. En detaljerad beskrivning av hur den industriella hanteringen och lagringen av farliga kemikalier skall försiggå samt vid behov kompletterande scheman, såsom flödes-, rörsystems- och instrumenteringsschema.
18. Bevis på att de beskrivningar och principer som anges i punkt 12 har följts vid uppförandet av konstruktioner, installationen av apparater, uppbyggandet av system samt vid genomförandet av säkerhetsarrangemang.
19. En beskrivning av hur säker drift och underhåll av produktionsanläggningen har ordnats vilken omfattar anvisningarna om hur man ska agera i normala situationer och undantags-situationer, ordnandet av förhandsservice och underhåll samt säkerställandet av att personalen har den kompetens som krävs för de olika uppgifterna.

DE PRINCIPER SOM GÄLLER PRODUKTIONSANLÄGGNINGENS ORGANISATION OCH SÄKERHETSLEDNINGSSYSTEM

När de åtgärder för förebyggande av storolyckor och de säkerhetsledningssystem som verksamhetsutövaren har utarbetat genomförs, ska följande beaktas. När den handling som avses i 13 § förordningen utarbetas, beaktas de risker för storolyckor som kan uppstå vid produktionsanläggningen.

1. Skriftliga säkerhetsprinciper för förebyggande av storolyckor bör upprättas och de bör innefatta de allmänna mål och handlingssätt som verksamhetsutövaren har ställt för att begränsa riskerna för storolyckor.
2. Verksamhetens säkerhetsorganisation bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten, som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor. Av beskrivningen ska framgå namn och ansvarsområden för den person som svarar för iakttagandet av säkerhetsprinciperna samt för den driftsövervakare som avses i 12 § och andra personer som biträder ansvarspersonen.
3. Följande områden ska täckas av säkerhetsledningssystemet:
 - a) organisation och personal: roll- och ansvarsfördelning för de anställda som har uppgifter i samband med hanteringen av risker för storolyckor, på alla nivåer i organisationen, utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning samt de anställdas deltagande och deltagande av personal med underleverantörskontrakt som arbetar inom verksamheten,
 - b) identifiering och bedömning av riskerna för storolyckor: beslut om och införande av lämpliga metoder så att riskerna för storolyckor vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckshändelser,
 - c) styrning: beslut om och införande av metoder för samt instruktioner om hur arbetet kan bedrivas under säkra förhållanden, inbegripet underhåll av verksamheten, processer och utrustning samt tillfälliga driftavbrott,
 - d) hantering av ändringar: beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som ska genomföras på befintliga installationer eller upplagsplatser eller för utformning av nya installationer, processer och upplagsplatser,
 - e) planering inför nödsituationer: beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys samt till att utforma, pröva och revidera räddningsplanerna så att sådana nödsituationer ska kunna hanteras samt till att tillhandahålla särskild utbildning åt berörd personal; denna utbildning ska ges till all personal som arbetar inom verksamheten, även till berörd personal med underleverantörskontrakt,

- f) resultatuppföljning: beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren ställt upp inom ramen för åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor och av säkerhetssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av storolyckor eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärder, undersökning av olyckshändelser och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter,
- g) kontroll och översyn: beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av åtgärdsprogrammet för förebyggande av storolyckor och av säkerhetssystemets effektivitet och lämplighet. En analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av resultatet av de fastställda åtgärder, av säkerhetssystemet och dess uppdatering.

SÄKERHETSRAPPORTENS INNEHÅLL

Den säkerhetsrapport som avses i 14 § förordningen ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

1. Verksamhetsutövarens namn eller firma samt produktionsanläggningens läge och fullständiga adress
2. De organisationer som har varit med om att utarbeta säkerhetsrapporten
3. Nödvändiga uppgifter om hur produktionsanläggningens organisation och ledningssystem har utformats för att förebygga storolyckor i enlighet med bilaga III
4. Beskrivning av produktionsanläggningens omgivning
 - a) Beskrivning av platsen och dess omgivning, inbegripet dess geografiska läge, meteorologiska och geologiska uppgifter och uppgifter om grund- och ytvatten samt, i förekommande fall, hur den har använts tidigare.
 - b) Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid produktionsanläggningen som kan ge upphov till en storolycka.
 - c) Beskrivning av de områden som kan komma att beröras av en storolycka.
5. Beskrivning av anläggningen
 - a) Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid delar av produktionsanläggningen som har betydelse från säkerhetssynpunkt, riskkällor för storolyckor och de omständigheter under vilka en sådan storolycka skulle kunna inträffa, åtföljd av en beskrivning av planerade åtgärder för förebyggande av olyckor.
 - b) Beskrivning av processerna, särskilt förfaringssätten.
 - c) Beskrivning av farliga ämnen:

förteckning över farliga ämnen som omfattar identifiering av farliga ämnen (kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC) och maximal kvantitet av de ämnen som förekommer eller kan förekomma i produktionsanläggningen,

fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper samt riskbedömning, såväl omedelbar som på sikt för människor och miljö, ett ämnes fysikaliska eller kemiska beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

6. Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder
 - a) En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för storolyckor och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de skulle kunna inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som skulle kunna bidra till uppkomsten av dessa scenarier, oavsett om orsakerna står att finna inom eller utom anläggningen.
 - b) En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade storolyckorna skulle kunna bli, inbegripet kartor, bilder eller, när så är tillämpligt, motsvarande beskrivningar som visar de områden som kan komma att påverkas av olyckshändelserna.
 - c) En beskrivning av tekniska parametrar och den säkerhetsutrustning som finns för anläggningens säkerhet.
7. Räddningsåtgärder för begränsning av följderna av en olycka
 - a) En beskrivning av den utrustning som finns inom produktionsanläggningen för att begränsa följderna av storolyckor.
 - b) Organisation för alarmering och räddningsinsatser.
 - c) En beskrivning av den tillgängliga interna och externa räddningsberedskapen.
 - d) En sammanställning av de faktorer som beskrivs i punkterna a, b och c ovan, som är nödvändiga för att den interna räddningsplanen ska kunna upprättas.

FRAMSTÄLLNING OM ATT DE UPPGIFTER SOM TAS UPP I SÄKERHETSRAPPORTEN SKA BEGRÄNSAS

I en framställning som gäller ett sådant undantag som avses i 17 § förordningen ska följande utredningar ingå:

1. verksamhetsutövarens namn och läge samt fullständig adress till produktionsanläggningen i fråga
2. verksamhetsutövarens hemort och fullständiga adress
3. namn och ställning för den person som är ansvarig för produktionsanläggningen
4. allmän beskrivning av produktionsanläggningens verksamhet och särskild beskrivning av den anläggning för vilken framställning om undantag görs
5. beskrivning av produktionsanläggningens omedelbara omgivning i den omfattning som är av betydelse med tanke på framställningen
6. följande utredningar om de farliga kemikalier för vilka framställning om undantag görs
 - a) förteckning över de farliga ämnena med identifieringsuppgifter (kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC, klassificering) och uppgifter om maximimängderna av de farliga kemikalierna
 - b) fysiska, kemiska, toxikologiska och ekotoxikologiska egenskaper
 - c) fysiskt och kemiskt beteende i normala användningsförhållanden och i sådana olycksförhållanden som kan förutses
7. den grund eller de grunder på vilka framställning om undantag görs
8. en tillräcklig utredning av verksamhetsutövaren om att det inte föreligger någon risk för storolycka i det område som undantaget ska tillämpas på
9. den uppgift som förutsätts i säkerhetsrapporten och för vilken framställning om undantag görs.

INNEHÅLLET I DEN INTERNA RÄDDNINGSPLANEN

1. Namn och befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser och som ansvarar för de interna räddningsinsatserna i anläggningen. Namn och befattning på den person som ansvarar för kontakten med de myndigheter som har ansvaret för den externa räddningsplanen.
2. För varje situation eller händelse som kan förutses och som kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en storolycka ska det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas för att ingripa i situationen eller i händelsen och för att begränsa följderna av denna. Denna beskrivning ska omfatta säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser.
3. Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inklusive alarmsystem och instruktioner om det uppträdande som ska iakttas vid alarm.
4. Rutiner för omedelbar information om en inträffad olycka till den myndighet som ansvarar för att den externa räddningsplanen sätts i verket, typ av information som ska lämnas omedelbart och åtgärder för mer detaljerad information som ska lämnas så snart den blir tillgänglig.
5. Åtgärder för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa åtgärder med den externa räddningstjänsten.
6. Åtgärder för att stöda de räddningsåtgärder som ska vidtas utanför området.

UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN MED TANKE PÅ RISKEN FÖR EN STOROLYCKA

I ett sådant informationsmeddelande som avses i 22 § förordningen ska finnas följande uppgifter:

1. Verksamhetsutövarens namn och adressen till produktionsanläggningen.
2. Namn och befattning på den person som lämnar informationen.
3. Bekräftelse av att produktionsanläggningen omfattas av de bestämmelser och administrativa föreskrifter som fordras för tillämpningen av denna förordning och att den tillståndsansökan om vilken bestäms i 8 § samt den säkerhetsrapport om vilken bestäms i 14 § har överlämnats till Säkerhets- och kemikalieverket.
4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid produktionsanläggningen.
5. En gemensam benämning eller, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 2 i bilaga I, generisk benämning eller allmän farlighetsklassificering av de farliga ämnen och beredningar som förekommer i produktionsanläggningen och som skulle kunna förorsaka en storolycka, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.
6. Allmänna upplysningar om vilka risker för storolyckor som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för befolkningen och miljön.
7. Adekvata upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en storolycka.
8. Adekvata upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och vilket uppträdande den bör iaktta vid en storolycka.
9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom verksamhetens område och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med storolyckor och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.
10. Uppgifter om den externa räddningsplanen som utarbetats för att komma till rätta med alla följdverkningar utanför olycksområdet tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffat.
11. Detaljerade uppgifter om hur ytterligare relevant information kan erhållas, med förbehåll för sekretessbestämmelser i lagstiftningen.
12. En utredning av var allmänheten kan bekanta sig med säkerhetsrapporten och förteckningen över kemikalierna.